

PL

PL

PL

KOMISJA EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 26.4.2010
KOM(2010)175 wersja ostateczna

2010/0100 (NLE)

Wniosek

DECYZJA WYKONAWCZA RADY

z dnia [...] r.

w sprawie upoważnienia Niemiec, Włoch i Austrii do wprowadzenia szczególnego środka stanowiącego odstępstwo od art. 193 dyrektywy 2006/112/WE i zmieniająca decyzję 2007/250/WE w celu przedłużenia okresu obowiązywania upoważnienia udzielonego Zjednoczonemu Królestwu

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

Podstawa i cele wniosku

Na mocy art. 395 ust. 1 dyrektywy 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (zwanej dalej „dyrektywą VAT”) Rada, stanowiąc jednomyślnie na wniosek Komisji, może upoważnić każde państwo członkowskie do stosowania szczególnych środków stanowiących odstępstwo od przepisów tej dyrektywy w celu upraszczania poboru VAT lub w celu zapobiegania niektórym formom uchylania się od opodatkowania lub unikania opodatkowania.

Pismami zarejestrowanymi przez Sekretariat Generalny Komisji odpowiednio w dniu 3 sierpnia 2007 r., 23 grudnia 2009 r. i 17 lutego 2010 r. Włochy, Niemcy i Austria zwróciły się z wnioskiem o upoważnienie do stosowania środka stanowiącego odstępstwo od art. 193 dyrektywy VAT. Zgodnie z art. 395 ust. 2 dyrektywy VAT Komisja poinformowała pozostałe państwa członkowskie pismem z dnia 11 stycznia 2010 r. o wniosku złożonym przez Niemcy oraz pismami z dnia 9 marca 2010 r. o wnioskach złożonych przez Włochy i Austrię. Komisja powiadomiła Niemcy pismem z dnia 12 stycznia 2010 r. oraz Włochy i Austrię pismami z dnia 11 marca 2010 r., że posiada wszystkie informacje niezbędne do rozpatrzenia wniosków.

Pismem zarejestrowanym przez Sekretariat Generalny Komisji w dniu 10 lutego 2010 r. Zjednoczone Królestwo zwróciło się z wnioskiem o upoważnienie do dalszego stosowania środka stanowiącego odstępstwo od art. 193 dyrektywy VAT. Zgodnie z art. 395 ust. 2 dyrektywy VAT pismem z dnia 9 marca 2010 r. Komisja poinformowała pozostałe państwa członkowskie o wniosku złożonym przez Zjednoczone Królestwo. Pismem z dnia 11 marca 2010 r. Komisja powiadomiła Zjednoczone Królestwo, że posiada wszystkie informacje niezbędne do rozpatrzenia wniosku.

Kontekst ogólny

Zgodnie z ogólną zasadą, na mocy art. 193 dyrektywy VAT osobą zobowiązaną do zapłaty podatku od wartości dodanej na rzecz organów podatkowych jest podatnik dokonujący dostawy towarów. Celem wnioskowanego przez Niemcy, Włochy i Austrię odstępstwa jest przeniesienie tego obowiązku na podatnika będącego odbiorcą dostaw, ale jedynie w określonych warunkach i wyłącznie w przypadku określonych wyrobów, w szczególności telefonów komórkowych i układów scalonych, a także niektórych wyrobów powiązanych.

W powyższych sektorach handlu pewna liczba firm uchyla się od opodatkowania, nie płacąc VAT na rzecz organów podatkowych po dokonaniu sprzedaży wyrobów. Ich klienci, o ile są podatnikami z prawem do odliczenia, otrzymawszy ważną fakturę, zachowują jednak prawo do odliczenia podatku. W ekstremalnych formach uchylania się od opodatkowania te same towary dostarczane są kilkakrotnie bez zapłaty VAT na rzecz organów podatkowych, na zasadzie tzw. „oszustwa karuzelowego”. Poprzez wskazanie w powyższych przypadkach osoby, której dostarczane są towary, jako osoby zobowiązanej do zapłaty VAT, wprowadzenie odstępstwa wyeliminowałoby możliwość omawianej formy uchylania się od opodatkowania. Kwota należnego VAT nie uległaby natomiast zmianie.

We wrześniu 2009 r. Komisja przyjęła wniosek (COM(2009) 511) dotyczący zmiany dyrektywy VAT w celu umożliwienia wszystkim zainteresowanym państwom członkowskim tymczasowego stosowania takiego środka w odniesieniu do niektórych towarów i usług bez konieczności występowania o zastosowanie odstępstwa na podstawie art. 395 dyrektywy. Do takich towarów zaliczono telefony komórkowe, układy scalone, perfumy i metale szlachetne, zaś do usług – pozwolenia na emisję gazów cieplarnianych. Rada ECOFIN w dniu 2 grudnia 2009 r. przychyliła się do wniosku jedynie w części dotyczącej pozwoleń na emisję gazów cieplarnianych, uznając, iż pozostała jego część wymaga dalszego rozpatrzenia. W oczekiwaniu na przyjęcie wniosku Komisja zobowiązała się do przygotowania wniosku legislacyjnego w sprawie każdego uzasadnionego wniosku o odstępstwo w zakresie stosowania procedury odwrotnego obciążenia w przypadku telefonów komórkowych i układów scalonych. Wnioski takie zostały złożone przez Niemcy, Włochy i Austrię. Wnioski złożone przez Włochy i Austrię dotyczą szeregu artykułów bezpośrednio związanych z telefonami komórkowymi i układami scalonymi lub o porównywalnym charakterze; w przypadku takich artykułów zastosowanie ma to samo rozumowanie.

Austria stwierdziła, iż ze względu na skalę, złożoność i skomplikowany charakter oszustw karuzelowych w kraju zwalczanie ich przy pomocy jedynie środków organizacyjnych byłoby niewystarczające. Również Niemcy uznają wdrożone przez siebie środki organizacyjne za niewystarczające do przeciwdziałania oszustwom i uważają stosowanie procedury odwrotnego obciążenia w przypadku najbardziej narażonych wyrobów za istotny instrument szybkiego i skutecznego zwalczania zagrożenia w postaci oszustw związanych z VAT. W ocenie Włoch straty wynikające z tego rodzaju oszustw od kilku lat stale rosną.

Austria i Niemcy wystąpiły o zastosowanie progu transakcji w wysokości 5 000 EUR w celu ograniczenia obciążeń małych przedsiębiorstw handlowych.

W kwietniu 2007 r. Zjednoczonemu Królestwu przyznano odstępstwo pozwalające na stosowanie takiego środka w przypadku dostaw telefonów komórkowych i układów scalonych (decyzja Rady 2007/250/WE). Środek ten został ograniczony w czasie, a jego termin ważności upływał w dniu 30 kwietnia 2009 r. Termin ważności został następnie przedłużony decyzją Komisji 2009/439/WE do dnia 30 kwietnia 2011 r. Zjednoczone Królestwo wniosło o uzgodnienie tego terminu ważności z terminem ważności środków wnioskowanych przez Niemcy, Włochy i Austrię.

Obowiązujące przepisy w dziedzinie, której dotyczy wniosek

Podobne odstępstwo przyznano Zjednoczonemu Królestwu, a Komisja w swoim wniosku COM(2009) 511 zaproponowała zmianę dyrektywy VAT w celu umożliwienia wszystkim zainteresowanym państwom członkowskim stosowanie takiego środka przez ograniczony czas i w odniesieniu do ograniczonych klas towarów.

2. WYNIKI KONSULTACJI Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI ORAZ OCENA SKUTKÓW

Konsultacja z zainteresowanymi stronami

Nie dotyczy.

Ocena skutków

Wniosek dotyczący decyzji ma na celu zwalczanie zjawiska uchylania się od zapłaty VAT, jego potencjalne skutki dla dochodów z VAT są więc pozytywne.

Przedmiotowe środki będą jednak rodzić skutki dla działalności gospodarczej, o ile przyjęte ustalenia będą odbiegać od tych, które mają zastosowanie w przypadku normalnych dostaw towarów. Skomplikuje to rachunkowość przedsiębiorstw, które nie zajmują się wyłącznie towarami będącymi przedmiotem odstępstwa. Również przewidziane mechanizmy kontroli nałożą dodatkowe zobowiązania na przedmiotowy sektor działalności gospodarczej. Jest więc oczywiste, że odstępstwo nie zdaje egzaminu jako uproszczenie, o którym mowa w art. 395, a jedynie mieści się w zakresie przedmiotowym przeciwdziałania uchylaniu się od opodatkowania.

3. ASPEKTY PRAWNE WNIOSKU

Krótki opis proponowanych działań

Upoważnienie Niemiec, Włoch i Austrii do stosowania środka stanowiącego odstępstwo od art. 193 dyrektywy VAT w zakresie wykorzystania procedury odwrotnego obciążenia w przypadku krajowych dostaw niektórych urządzeń elektronicznych i ich części składowych oraz upoważnienie Zjednoczonego Królestwa do dalszego stosowania takiego środka.

4. WPLYW NA BUDŻET

Wniosek nie ma negatywnego wpływu na budżet UE.

5. ASPEKTY OPCJONALNE

Wniosek zawiera klauzulę wygaśnięcia.

Wniosek

DECYZJA WYKONAWCZA RADY

z dnia [...] r.

w sprawie upoważnienia Niemiec, Włoch i Austrii do wprowadzenia szczególnego środka stanowiącego odstępstwo od art. 193 dyrektywy 2006/112/WE i zmieniająca decyzję 2007/250/WE w celu przedłużenia okresu obowiązywania upoważnienia udzielonego Zjednoczonemu Królestwu

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej¹, w szczególności jej art. 395 ust. 1,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Pismami zarejestrowanymi przez Sekretariat Generalny Komisji odpowiednio w dniu 3 sierpnia 2007 r., 23 grudnia 2009 r. i 17 lutego 2010 r. Włochy, Niemcy i Austria zwróciły się z wnioskiem o upoważnienie do wprowadzenia szczególnego środka stanowiącego odstępstwo od art. 193 dyrektywy 2006/112/WE w odniesieniu do osoby zobowiązanej do zapłaty podatku od wartości dodanej (zwanego dalej „VAT”). Pismem zarejestrowanym przez Sekretariat Generalny Komisji w dniu 10 lutego 2010 r. Zjednoczone Królestwo zwróciło się z wnioskiem o przedłużenie terminu ważności upoważnienia udzielonego na mocy decyzji Rady 2007/250/WE z dnia 16 kwietnia 2007 r. upoważniającej Zjednoczone Królestwo do wprowadzenia specjalnego środka stanowiącego odstępstwo od art. 193 dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej².
- (2) Komisja poinformowała pozostałe państwa członkowskie pismem z dnia 11 stycznia 2010 r. o wniosku złożonym przez Niemcy oraz pismem z dnia 9 marca 2010 r. o wnioskach złożonych przez Włochy, Austrię i Zjednoczone Królestwo. Komisja powiadomiła Niemcy pismem z dnia 12 stycznia 2010 r. oraz Włochy, Austrię i Zjednoczone Królestwo pismem z dnia 11 marca 2010 r., że posiada wszystkie informacje niezbędne do rozpatrzenia wniosku.

¹ Dz.U. L 347 z 11.12.2006, s. 1.

² Dz.U. L 109 z 26.4.2007, s. 42.

- (3) Na mocy art. 193 dyrektywy 2006/112/WE osobą zobowiązaną do zapłaty VAT jest podatnik dokonujący dostawy towarów. Celem wnioskowanego przez Niemcy, Włochy i Austrię odstępstwa jest przeniesienie tego obowiązku na podatnika będącego odbiorcą dostaw, ale jedynie w określonych warunkach i wyłącznie w przypadku określonych wyrobów, w szczególności telefonów komórkowych i układów scalonych, a także niektórych wyrobów powiązanych.
- (4) Znaczna liczba podmiotów handlujących określonymi wyrobami, szczególnie telefonami komórkowymi, układami scalonymi oraz pewnymi towarami powiązаныmi, unika zapłaty VAT na rzecz organów podatkowych po dokonaniu sprzedaży wyrobów. Ich klienci będący w posiadaniu ważnej faktury są jednak uprawnieni do odliczenia podatku. W ekstremalnych formach uchylania się od opodatkowania te same towary dostarczane są kilkakrotnie bez zapłaty VAT na rzecz organów podatkowych, na zasadzie tzw. „oszustwa karuzelowego”. Poprzez wskazanie w powyższych przypadkach osoby, której dostarczane są towary, jako osoby zobowiązanej do zapłaty VAT, wprowadzenie odstępstwa wyeliminowałoby możliwość omawianej formy uchylania się od opodatkowania. Kwota należnego VAT nie uległaby natomiast zmianie.
- (5) W celu zapewnienia skutecznego funkcjonowania odstępstwa i przeciwdziałania przeniesieniu praktyki uchylania się od podatku na inne wyroby lub na poziom handlu detalicznego Niemcy, Włochy i Austria powinny wprowadzić odpowiednie zobowiązania w zakresie kontroli i sprawozdawczości. Komisja powinna być informowana o przyjętych szczególnych środkach ze względu na konieczność monitorowania funkcjonowania odstępstwa oraz jego ogólnej oceny.
- (6) Środek jest proporcjonalny w stosunku do zamierzonych celów, ponieważ nie ma być stosowany powszechnie, lecz jedynie w odniesieniu do określonych grup wyrobów, w których istnieje wysoki poziom ryzyka uchylania się od opodatkowania, i w których skala uchylania się od opodatkowania powoduje znaczne straty podatkowe.
- (7) Upoważnienie powinno obowiązywać jedynie przez krótki okres, ponieważ nie jest możliwe stwierdzenie bez wątpliwości, czy cele zastosowanego środka zostaną osiągnięte, ani też z góry ocenić wpływu tego środka na funkcjonowanie systemu VAT w stosujących go państwach członkowskich lub w innych państwach członkowskich.
- (8) Należy zezwolić Zjednoczonemu Królestwu na dalsze stosowanie obecnego szczególnego środka do dnia, w którym upływa termin ważności upoważnienia udzielonego Niemcom, Włochom i Austrii.
- (9) Odstępstwo nie ma negatywnego wpływu na zasoby własne Unii z tytułu VAT,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ WYKONAWCZĄ:

Artykuł 1

1. W drodze odstępstwa od art. 193 dyrektywy 2006/112/WE upowaznia się Niemcy do wyznaczenia podatnika, któremu dostarczane są niżej wymienione towary, jako osoby zobowiązanej do zapłaty podatku VAT:

- (a) telefony komórkowe, tj. urządzenia wyprodukowane lub przystosowane do użytku w połączeniu z licencjonowaną siecią, wykorzystujące określone częstotliwości, niezależnie od tego, czy mogą one być wykorzystywane do innych zastosowań;
- (b) układy scalone, takie jak mikroprocesory i jednostki centralne, przed ich zainstalowaniem w wyrobach przeznaczonych dla użytkownika końcowego.

2. Odstępstwo ma zastosowanie w odniesieniu do dostaw towarów, których podstawa opodatkowania wynosi co najmniej 5 000 EUR.

Artykuł 2

W drodze odstępstwa od art. 193 dyrektywy 2006/112/WE upoważnia się Włochy do wyznaczenia podatnika, któremu dostarczane są niżej wymienione towary, jako osoby zobowiązanej do zapłaty podatku VAT:

- (a) telefony komórkowe, tj. urządzenia wyprodukowane lub przystosowane do użytku w połączeniu z licencjonowaną siecią, wykorzystujące określone częstotliwości, niezależnie od tego, czy mogą one być wykorzystywane do innych zastosowań, ich części składowe i akcesoria;
- (b) komputery osobiste, ich części składowe i akcesoria.

Artykuł 3

1. W drodze odstępstwa od art. 193 dyrektywy 2006/112/WE upoważnia się Austrię do wyznaczenia podatnika, któremu dostarczane są niżej wymienione towary, jako osoby zobowiązanej do zapłaty podatku VAT:

- (a) telefony komórkowe, tj. urządzenia wyprodukowane lub przystosowane do użytku w połączeniu z licencjonowaną siecią, wykorzystujące określone częstotliwości, niezależnie od tego, czy mogą one być wykorzystywane do innych zastosowań;
- (b) układy scalone, takie jak mikroprocesory i jednostki centralne, przed ich zainstalowaniem w wyrobach przeznaczonych dla użytkownika końcowego;
- (c) elektroniczne nośniki informacji i karty PC przeznaczone do użytku w komputerach lub urządzeniach wymienionych w lit. a) i d);
- (d) elektroniczne urządzenia wykorzystywane do przechowywania, przetwarzania lub zapisywania informacji elektronicznych, takie jak:
 - (i) kieszonkowe urządzenia służące do zapisywania lub odtwarzania dźwięku i/lub obrazu;
 - (ii) kieszonkowe cyfrowe odtwarzacze dźwięku;

- (iii) kieszonkowe cyfrowe odtwarzacze wideo oraz przenośne odtwarzacze DVD;
- (iv) bezprzewodowe urządzenia umożliwiające dostęp do poczty elektronicznej, telefonu, wiadomości tekstowych, Internetu oraz innych danych dostępnych bezprzewodowo, a także komputery kieszonkowe;
- (v) kieszonkowe lub przenośne urządzenia służące do określania położenia wykorzystujące systemy nawigacji satelitarnej;
- (vi) konsole do gier z monitorem albo używane z telewizorem bądź komputerem.

2. Odstępstwo ma zastosowanie w odniesieniu do dostaw towarów, których podstawa opodatkowania wynosi co najmniej 5 000 EUR.

Artykuł 4

Odstępstwo przewidziane w art. 1, 2 i 3 obowiązuje pod warunkiem nałożenia przez Niemcy, Włochy i Austrię właściwych i skutecznych zobowiązań w zakresie kontroli i sprawozdawczości na podatników dostarczających towary, do których zgodnie z niniejszą decyzją zastosowanie ma procedura odwrotnego obciążenia.

Artykuł 5

Niemcy, Włochy i Austria informują Komisję o przyjęciu środków, o których mowa odpowiednio w art. 1–4 oraz do dnia 31 grudnia 2013 r. przedstawiają Komisji sprawozdanie z ogólnej oceny funkcjonowania zastosowanych środków, w szczególności w zakresie ich skuteczności oraz ewentualnych oznak przeniesienia praktyki uchylania się od podatku na inne wyroby lub na poziom handlu detalicznego.

Artykuł 6

Artykuł 4 decyzji 2007/250/WE otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 4

Niniejszą decyzję stosuje się do dnia 31 grudnia 2014 r.”

Artykuł 7

Niniejszą decyzję i decyzję 2007/250/WE stosuje się do dnia wejścia w życie przepisów unijnych zezwalających wszystkim państwom członkowskim na przyjęcie takich środków, jednak nie dłużej niż do dnia 31 grudnia 2014 r.

Artykuł 8

Niniejsza decyzja skierowana jest do Republiki Federalnej Niemiec, Republiki Włoskiej, Republiki Austrii oraz Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

*W imieniu Rady
Przewodniczący*